

237

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 października 1969 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego, sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem X ust. 2 Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego, sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r., złożony został dnia 25 lipca 1969 r. Sekretarzowi Generalnemu Międzypaństwowej Morskiej Organizacji Doradczej polski dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 5 marca 1967 r.

Przy składaniu tego dokumentu notyfikowano Sekretarzowi Generalnemu w imieniu Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zgodnie z artykułem VIII ust. 1 Konwencji, o rozbieżnościach między praktyką polską a normami 2.1. oraz 3.10.2. załącznika do konwencji. Rozbieżności te są następujące:

- 1) W odniesieniu do statków pasażerskich w ruchu wycieczkowym polskie władze publiczne wymagają przy wejściu statku do portu, niezależnie od dokumentów wymienionych w normie 2.1. załącznika do konwencji, kart wyokrętowania wypełnionych w jednym egzemplarzu dla każdego pasażera przez administrację statku. W karcie tej podaje się następujące informacje: nazwę statku, imię i nazwisko pasażera, numer paszportu i datę przybycia statku.
- 2) W przypadkach określonych w normie 3.10.2. załącznika do konwencji uznawanie przez polskie władze publiczne ważnego marynarskiego dokumentu tożsamości zamiast paszportu wymaga uzyskania zezwolenia (wizy) władzy publicznej.

Zgodnie z artykułem XI konwencji weszła ona w życie w stosunku do Polski dnia 23 września 1969 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty przyjęcia lub przystąpienia do powyższej konwencji w niżej podanych datach:

Monako	dnia 9 kwietnia	1965 r.
Ghana	dnia 5 listopada	1965 r.
Zambia	dnia 14 grudnia	1965 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	dnia 24 lutego	1966 r.
Republika Dominikańska	dnia 11 lipca	1966 r.
Jugosławia	dnia 18 lipca	1966 r.

Norwegia	dnia 8 września	1966 r.
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 25 października	1966 r.
Czechosłowacja	dnia 19 grudnia	1966 r.
Belgia	dnia 4 stycznia	1967 r.
Nigeria	dnia 24 stycznia	1967 r.
Islandia	dnia 24 stycznia	1967 r.
Wybrzeże Kości Słoniowej	dnia 16 lutego	1967 r.
Trynidad i Tobago	dnia 16 marca	1967 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 17 marca	1967 r.
Finlandia	dnia 20 marca	1967 r.
Singapur	dnia 3 kwietnia	1967 r.
Kanada	dnia 18 lipca	1967 r.
Niemiecka Republika Federalna	dnia 26 lipca	1967 r.
Szwecja	dnia 28 lipca	1967 r.
Holandia, Surinam i Antyle Holenderskie	dnia 21 września	1967 r.
Izrael	dnia 13 października	1967 r.
Francja	dnia 29 listopada	1967 r.
Dania	dnia 9 stycznia	1968 r.
Szwajcaria	dnia 23 kwietnia	1968 r.
Tunezja	dnia 27 stycznia	1969 r.

Zgodnie z artykułem XI konwencji weszła ona w życie w stosunku do: Monako, Ghany, Zambii, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, Republiki Dominikańskiej, Jugosławii, Norwegii, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Czechosłowacji i Belgii — dnia 5 marca 1967 r., Nigerii — dnia 25 marca 1967 r., Islandii — dnia 25 marca 1967 r., Wybrzeża Kości Słoniowej — dnia 17 kwietnia 1967 r., Trynidadu i Tobago — dnia 15 maja 1967 r., Stanów Zjednoczonych Ameryki — dnia 16 maja 1967 r., Finlandii — dnia 19 maja 1967 r., Singapuru — dnia 2 czerwca 1967 r., Kanady — dnia 16 września 1967 r., Niemieckiej Republiki Federalnej — dnia 24 września 1967 r., Szwecji — dnia 26 września 1967 r., Holandii, Surinamu i Antyli Holenderskich — dnia 20 listopada 1967 r., Izraela — dnia 12 grudnia 1967 r., Francji — dnia 28 stycznia 1968 r., Danii — dnia 9 marca 1968 r., Szwajcarii dnia 22 czerwca 1968 r. i Tunezji — dnia 27 kwietnia 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. Z. Wolniak